

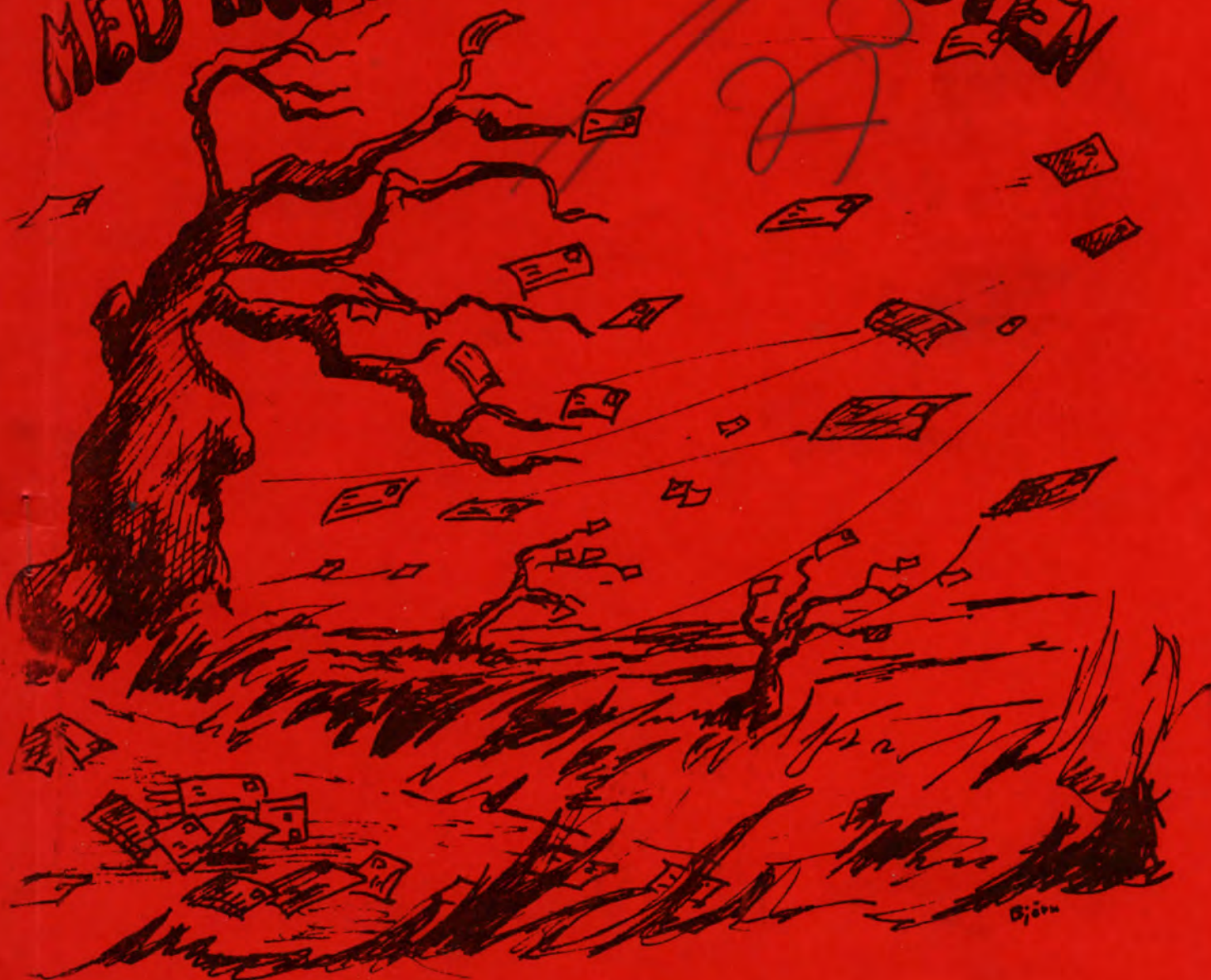
POSTnumret

KLUBB TÄBY

Årgång 4 nr 3

1978

MED HÖSTEN KOMMER POSTEN

KLUBBNYT

Omläggningarna.

Åkersberga och Dnäderyd: Se rapporterna därifrån.

Vaxholm. Kartläggning pågår när detta skrivs. Lördagsorganisationen ännu ej fastställd. Ikraftträdandet framflyttat till 18:e eller 25/11.

Vallentuna. Kartläggningen av distrikten så gott som klar. Lördagsorganisationen ännu ej fastställd. Omläggningen beräknas ske som planerat 1/2 1978.

Brottby. Omlägningsarbetet avslutat och nya organisationen träder i kraft 1/11. Lördagsorganisationen lösts så att stadsbrevbäraren får 30 min för att utföra stadsbrevbärarens arbete (Brottby finns bara ett stadsbrevbäringsdistrikt). Ordinarie lbb blir ledig alla lördagar, problemet nu att få en vikarie för honom på lördagar.

Täby. Läger om 1/4 1978. Kartläggningen av distrikten i stort sett klar. Själva omlägningsarbetet påbörjas någon gång efter nyår. Då kommer också en postmätning att genomföras på ankommande avdelningen, dvs. all post som sorterar i försorteringen och blocksorteringen kommer att räknas under en vecka.

Viktig uppgift för alla klubbmedlemmar. En viktig uppgift för klubben är att tillvarata möjligheten att genom lokala förhandlingar få tilläggstider för vissa faktorer.

Exempel: - Studentbostäder eller andra kategorier med stor omflyttning.

- stort antal bostadsavlämningsställen med två eller flera efternamn
- stort antal invandrare med svårlästa efternamn
- ABC-register (adressenhet med mer än 100 avlämningsställen)
- Långa trappor mellan våningsplan
- förtrappor med 5-10 steg
- våningsplan med långa gångavstånd mellan avlämningsställena.
- belägningsprocent som överstiger 17 försändelser per avlämningsställe
- branta backar
- besvärligt placerade postinlägg (i hyreshus)

MYTT - från "Berga...."

OMLÄGGNING MM FRÅN ÅKERSBERGA

Omläggningen av distriktet inför den nya lördagstjänstgöringen är den stora nyheten från vårt avlägsna hörn av Sollentuna Postförvaltningsområde. Det börjar den 1/11 och borde inte vara något problem klara av enligt planen. Claes Törnblom är ansvarig för jobbet och har till hjälp Inger Larsson som är frikopplad från brevbäringen.

Som inledning hade vi en MBL-förhandling där bland andra Arne Afzelius var med, och drog upp riktlinjer om det framtida lördagsarbetet. Vi kom överens om att den ordinarie personalen arbetar fem timmar var åttonde vecka. Utbärningen aköts av vikarie-
rande personal. Varje brevbärrare tar hand om tre distrikt.

Nya distrikt

Som det ser ut idag kommer vi att få en hel del förändringar i distriktet. Vi blir av med ett mopeddistrikt. Dessutom kommer nya distrikt till, men det är oklart hur de kommer att se ut.

Kursnytt

Förra veckan var jag på en facklig grundkurs tillsammans med 33 andra deltagare. Kursen var förlagd till LO:s kursgård vid Täljöviken, som är en väldigt trivsamt anläggning.

Bland annat diskuterade vi MBAS, Statens medbestämmande avtal. I diskussionen som uppstod kom vi fram till att innehållet i detta avtal måste ut till medlemmarna. Det verkar som om 12-timmarsutbildningen i MBL inte varit så omfattande som man kunde hoppats.

Vidare är vårt skyddsombud Lasse Rainikinen på en kur i Täljöviken i skyddsfrågor.

Ärtsoppa och punsch

Så trots att vi inte har kommit igång på riktigt hätt i "Berga" har vi i alla fall en hel del spännande saker på gång. För den närmaste framtiden planerar vi att starta en 12-timmars MBL-kurs. Och ha några lokala träffar i samband med omläggningen. Men sist men absolut inte minst skall vi ha en fest med ärtsoppa och punsch vid månadsslutet.

Vi hörs
Jerome Bates

NYTT-från Danderyd....

OMLÄGGNINGEN I DANDERYD

I samband med överflyttningen av Enebyberg genomfördes omläggningen den 1/9 i Danderyd. På grund av den korta tid efter semestern blev arbetet med förberedelserna något forcerande.

Med den nya arbetstidsberäkningen, överflyttningen av Enebyberg, och den nya lördagsorganisationen, innebar det stora förändringar för personalen på en gång. Generell övertid utgick till all ordinarie personal med 2 tim per dag den första veckan.

Ny arbetstidsberäkning

Det nya beräkningssystemet resulterade i vad man tidigare hade väntat. Hyreshusdistrikt med låghus ligger på minus. Höghusdistrikt ligger något på plus, och villa-distrikten är i stort oförändrade. Bildistrikten berörs inte av det nya beräkningssystemet.

Överflyttningen av Enebyberg

I samband med överflyttningen infördes också nytt postnummer för Enebyberg. Det har skapat stora svårigheter för Enebybergsblocken, eftersom de flesta försändelser kommer med de gamla postnumren. Dessutom ska nu 2 st klara av att blocka samma mängd post som 3 precis klarade av i Täby.

Postnummersorteringen

Införandet av p-nummersorteringen har också skapat problem bland personalen. Resningstiden har ibland inte räckt till. 1:a sorteringen har många dagar inte hunnit med all 4-post. Ofta sorteras B-posten på övertid. Blocksorteringstiden är på de flesta block snålt tilltaget. Enebybergsblocket, som tidigare nämnts, block 62, 63, 64, och 35 har fortfarande svårigheter att hinna med.

Vad beror nu allt detta på? En orsak är att tidstillägget för "hög beläggning" inte togs med i beräkningarna för omläggningen. En annan orsak är att området har många vägar (över 600 sakuppgifter). Men den största anledningen är att personlastyrkan inte räcker till för en övergång till postnummersortering.

Ny lördagsorganisation

Ny alterneringsplan gäller efter den 1/9. Den ordinarie personalen arbetar nu 8 tim var 8 lördag. 5 ordinarie och 2 vikarier bildar ett lag som hjälps åt med de olika arbetsuppgifterna.

Endast L-märkta försändelser, tidningar och vissa avier delas ut av vikarierna. Eftersom all post skall sorteras och blockas är lördagarna en arbetssam dag. Dessutom har måndagarna blivit en av de postrikaste dagarna.

forts

Ny omläggning

Inom de närmaste veckorna väntas en justering av bbg-distrikten bli klar. Tillägget för "hög beläggning" togs inte med i beräkningen till omläggningen den 4/9. Tidstillägg för branta backar och för högt placerade lådor i hyreshus skall räknas in i justeringen.

Enebybergsdistrikten skall delas i 4 hel- och en deltidsbefattning. En Fpj-försorteringsbefattning har redan inrättats. Dessutom kommer en viss omdisponering av innevakterna att ske.

Harald Andersson

DAX FÖR INOMHUSFOTBOLLEN

Måndagen den 23/10 är första speldagen i inomhusfotbollen. Matcherna kommer att som vanligt spelas i hallen vid Täby IP.

En ändring är att speltiden förlängs till 2 x 20 minuter.

Vidare pågår slutspelet i utomhusfotbollen. En omgång återstår.

Så gör vi ett försök att vara med i badmintonkorpen, för första gången.

cam

FACKLIGA NOTISER

Beklädnadsnytt. Postverket har med förbundet träffat överenskommelse om

följande ändringar i beklädnadsbestämmelserna:

- Lantbrevbärarna kan i fortsättningen tilldelas arbetsrock, overall eller blåställ (kavaj eller hängselbyxor) alternativt. Brukningstiden är fastställd till 18 månader, oberoende av lbb:s tjänstgöringstid.

Vinteroverall: - Cyklade brevbarare med i huvudsak villabrevbärning får i fortsättningen köpa vinteroverall. Brukningstiden är fastställd till två år. Priset är f.n. 108 kr när rabatten är avdragen.

Vantar: - Brevbarare (med cykel eller gång som färd sätt, ej bil) kan tilldelas vantar, som är avsedda för att användas vid stark kyla. Utsändningen av vantarna påbörjas under andra hälften av oktober. Brukningstiden är tre år.

Täckjackor: Under vintern kommer prov med täckjackor att genomföras bland brevbarare på ett antal kontor runt om i landet, bl.a i Danderyd. Provet är föranlett av att de undersökningar som genomfördes förra vintern med vinteroveraller visade, att dessa var för varma i distrikt med många uppgångar.

Snö och kyla: Postverket har fastställt nya anvisningar vid " svårframkomligt väglag och stark kyla". " Det åligger vederbörande arbetsledare att bedöma huruvida speciella åtgärder ska vidtas, och i så fall dessas art och omfattning".

" Följande organisatoriska åtgärder kan vidtas vid svårframkomligt väglag eller stark kyla. Vid långa färdsträckor till och från resp distrikt bör förflyttningen till och från distriktet ske med kommunalt färdmedel, Postverkets fordon, egen bil eller taxi. Brevbäringsdistrikt, som vid byte till färd sättet gång beräknas ta orimligt lång tid att avverka, bör om möjligt delas upp genom anlitande av OS-personal eller annan förstärkning. När det gäller villadistrikt, där färdsträckan inom distriktet är relativt lång, kan vid behov bil användas även för färd inom distriktet. Därvid kan såväl Postverkets fordon som egen bil och taxi komma i fråga.

Om byte av färd sätt innebär förlängd arbetstid, skall övertidstillägg, fyllnadstidstillägg eller timlön utgå enligt för respektive tjänsteman gällande avlöningsavtal. I stället för övertidstillägg kan kompensationsledighet utgå enligt gällande bestämmelser. Gottgörelsens storlek kan antingen beräknas teoretiskt, med hänsyn till gällande arbetstidsberäkning och i verkligheten använt färd sätt, eller med ledning av den enskilde brevbararens uppgifter om när arbetet avslutades. I sistnämnda fall bör vederbörande arbetsledare vid attest av övertidsblanketten bedöma skäligheten av angiven övertid.

Brevbarare, som vid byte av färd sätt " g a dåligt väglag eller sträng kyla använder egen bil, erhåller för färd till och från distriktet fordonersättning enligt bilersättningsavtalet (AB AST, sidan 329). För färd inom distriktet gäller bilersättningsavtalets belopp med ett tillägg av 30 öre per kilometer. Fordonersättningen beräknas med utgångspunkt från på gällande arbetstidsberäkning angivna färdsträckor".

Nytt gxb-avtal.

Fr o m 1/7 gäller följande ersättning.

	Minuters. i extra tur, öre	(före 1/7)	Styckersättning i ord. tur, öre	
Brevbärande i lönegrupp U 2-U 4	39,8	(34,2)	3,38	(2,90)
Övriga tjänstemän a) t o m utgången av det kalenderkvartal då 21 års ålder upp- nås.	53,1	(49,5)	4,51	(4,20)
b) fr o m ingången av kalenderkvartalet näst efter det då 21 års ålder uppnås	66,7	(64,8)	5,07	(4,93)

För tiden 1/1-30/6 1978 utgår retroaktivt tillägg med följande procent för de olika personalkategorierna, i ovan nämnd ordning: 12,3, 4,4, 0,8 procent av intjänat belopp. Exempel: En tjänsteman som är 25 år och som tjänat in 1000:- på grupporsbandsutdelning under första halvåret -78 får alltså $1000 \times 0,8$ procent = 8 kr i En nyhet som gäller lantbrevbärarna: "Då vikten av ett grupporsband uppgår till mer än 200 gram, skall styckeersättning till lantbrevbärarna utgå med dubbla beloppet".

Avtalet har också reviderats på några punkter vad gäller organisationen. Dessa förändringar träder i kraft fr o m 1/8 -78.

- I fortsättningen skall tidpunkten när fördelningen av grupporsbanden skall vara avslutad, anpassas till lokala förhållanden och fastställas lokalt.

- För grupporsband som av olika skäl (försening, avsändaren har begärt utdelning viss dag osv) delas ut i en " särskild" ordinarie tur, har det i avtalet fastställts att ersättning skall utgå som för två sändningar. Tidigare har detta varit en öppen fråga som avgjorts i lokala förhandlingar. Dessutom har det i avtalet införts en särskild rekommendation, att parterna lokalt skall träffa överenskommelse " med den innebörden att postmästaren äger besluta att grupporsbandsändning som försenats i samband med postbehandlingen, och som bedöms vara av den karaktären att utdelning måste ske i ankomstveckan, skall delas ut i ordinarie tur utanför den reglerade veckoutdelningen".

För närvarande regleras detta genom överenskommelser från gång till gång. Enligt min mening bör det också få fortsätta att vara på det sättet, det finns ingen anledning att s a s "in blanco" ge arbetsgivaren rätt att avgöra de fall som det här kommer att kunna bli frågan om.

- I fortsättningen får postmästare " vid utdelning av tunga och/ eller skrymmande grupporsbandsförsändelser till hushåll resp villaägare inom distrikt med en sammanlagd färdtid till och från distriktet av minst 30 minuter, om han av ekonomiska eller hantlingsmässiga skäl så finner lämpligt besluta att buntkörningen ska ordnas i särskild ordning, t ex genom Postverkets fordon eller taxi. I sådana fall erhåller utdelaren ingen särskild tid för bunthämtning såvida detta inte är motiverat med hänsyn till avståndet till buntdepå. forts efter rep-skapsrapporten.

Herr Puntila och hans dräng Matti

Den 22/9 gick vi, ett gäng postisar från Täby 1 och bevistade premiären av "Herr Puntila och hans dräng Matti".

Det är Fria Proteatern som står för uppsättningen. Pjäsen är skriven av Bert Brecht i samarbete med den finländska författaren Hella Wuolijoki.

Pjäsen kom till sommaren 1940 under Brechts landsflykt i Finland. Han hade kommit över ifrån Sverige i april sedan Hitlertyskland eckuperat Danmark och Norge. "Herr Puntila och hans dräng Matti" är en så kallad folkpjäs.

Handlingen utspelas 1928 på ett stergeds i Tavastland.

Det råder försäljningsförbud på sprit och tio år har gått sedan det stora klasskriget 1918.

Herr Puntila är en saiken och stenhård terparplågåre när han är nykter men ged och glad och förtrolig med sitt husfolk när han är full.

För en storbende som Puntila är det inte svårt att skaffa sprit trots förbudstider. Han gör det till och med "legalt" genom att hos veterinären åberopa sina kossars sängliggande i scharlakansfeber och veterinären skriver ut erforderlig mängd flaskor som Puntila sedan kan hämta ut på apoteket.

Puntilas dräng Matti är chaufför och allt i alle.

När Puntila är full måste dessutom Matti vara hans vän och förtrogne, en mellanställning som den klassmedvetne arbetaren Matti har svårt att klara av.

I pjäsen finns en intrig som ytligt sett kanske luktar lite väl mycket wieneroperett.

Puntila har en fåfång och vacker dotter som han försöker få förlevad med en attaché som för närvarande gästar gedset. Attachén, spelad av Thomas Belme, är en tönt. Karln är rent ut sagt dum och ter sig inte så lite löjlig. Dottern Eva är inte särskilt attraherad men attachén anses ändeck vara ett

gott parti. Som den "karlakar!" han är, känner egentligen också Puntila avsmak för den slibbiga attachén. På förlovningsfesten får Puntila, efter ett par groggar, ett raseriutbrott och kör attachén på porten. Det blir naturligtvis skandal. Puntila vill nu i fyllan och villan gifta bort Eva med drängen Matti. Eva har en tid känt sig dragen till den grovhuggne Matti och även haft en och annan trevare ute, så nu är hon genast med på noterna. Men det här blir för mycket för Matti, trots att det utlovas ett sågverk i bröllopsgåva vill han inte vara med längre. Detta inte enbart därför att allt kommer att vara glömt nästa dag när Puntila nyktrar till utan därför att han är en solidarisk och medveten arbetare som inte låter sig köpas av en storgodsägare som avskedar folk när det framgår att det kan vara dåligt för affärerna att ha kommunister anställda.

Författare och ensemble vill med pjäsen visa att klassarbete i grunden är omöjligt. Och det är detta som gör denna pjäs, skriven 1940, aktuell 1978, nu, då idén om klassarbete så starkt genomsyrar den socialdemokratiska delen av svensk arbetarrörelse. Jag är dock inte bergsäker på att detta "budskap" når publiken i den utsträckning som "Fria Pro" hoppas på. Det blir kanske för mycket lustspel ibland. Även barnen i publiken har stundtals våldsamt roligt och visst är det många rent dråpliga scener.

Flera utmärkta rollprestationer märks.

Stig Engström som Puntila är helt makalös, hans insats är en jätteprestation.

Som helhet kan sägas att pjäsen är friskt och roligt spelad och ovanliga scenlösningar kommer flitigt till användning.

Den som vill ha en festlig stund på teatern får säkert valuta. Det ska dock sägas att Brecht själv, avskydde den konst som bara gav underhållning för stunden och särskilt djupt "berörd" blir man tyvärr inte av Fria Pro's tolkning av denna pjäs.

Rapport från representantskapets möte 14.9.1978.

Anslag till Postorkestern.

Med anledning av Psotorkesterns 40-årsjubileum beviljades ett extra anslag på 1000:-.

Normalstadgar för klubbarna.

Antogs ett förslag till normalstadgar för klubbarna. Normalstadgarna utgår från de stadgar som förbundet och avdelningen tidigare antagit.

Nominering av kandidater till landstinget och kommunfullmäktige.

Som kandidater för (s) i 1979 års val nominerades till landstinget Bengt Olsson, avdelningens ordförande; till Stockholms kommunfullmäktige John W Rosen, ordförande i Klubb Stockholm Ban; till Södertälje ko munfullmäktige Stig Parborn, ordförande i Klubb Södertälje.

Rapport från avtalsrådets möte 21.6.78 samt skrivelser i frågan.

Detta var den fråga som, glädjande nog, förorskade den längsta debatten på detta representantskapsmöte.

Till debatten förelåg i skriftlig form: 1. G A Nilssons rapport från avtalsrådets möte (inklusive utdrag ur protokollet från detta möte); 2. skrivelse från Gunnar Englund om Statsanställds referat från avtalsrådets möte (även innehållande motivering till sina inlägg där); 3. skrivelse från Klubb Poststyrelsen-Girot-Centralförvaltningen (PGC) om framtida avtalsrörelser; 4. skrivelse från Klubb Järfälla om den gågna avtalsrörelsen.

De som representeart avdelningen i dessa sammanhang var G A Nilsson, avdelningsstyrelsen, Börje Andersson, avdelningsstyrelsen samt Gunnar Englund, Klubb PGC.

Avtalsrådet hade på sitt möte den 21/6 att ta ställning till om man skulle godkänna förbundsordförandens rapport om de ditintills förda förhandlingarna, smat hruvida man "på grundval av medlingskommissionens bud och av förhandlingsdelegationen framförda reaktioner skulle uupdra åt stora delegationen att slutföra förhandlingarna".

"Medlingskommissionens bud etc" motsvarade ungefär det som senare blev det färdiga avtalet. (innehållet i detta redovisas och värderas i min artikel om avtalet).

Avtalsrådet godkänner reallönesäkningsavtal.

Avtalsrådet godkände Nicklassons rapport och uppdrog åt stora förhandlingsdelegationen att slutföra förhandlingarna på denna grundval.

Vad gjorde våra representanter?

I sina rapporter inför och på repskapsmötet menade nu G A Nilsson och Börje Andersson att det, åtminstone den 21 juni, var en öppen fråga om det avtal som då var på gång skulle bli ett reallönesäkningsavtal eller inte. Gunnar Englynd däremot ansåg, då som nu, att det var det. Att trots detta, och trots att rådgivande medlemsoröstning om avtalet, vilket vår avdelning våd flera tillfällen krävt, inte skulle genomföras, att trots detta godkänna Nicklassons rapport, förklarade samtliga representanter med att avtalsrådet befunnit sig "i klämma", som Englund uttrycket det. Detta fr.a. på grund av att semstarna var i antågande och det därför var omöjligt att vid denna tidpunkt varsla om konflikt. Man var därför tvungna att skriva på ett dåligt avtal. Englund gjorde nu litet självkritik därför att han "kanske tidigare borde ha tagit initiativ till krav om varsel", och om sammankallande av avtalsrådet.

Beslutet.

Skrivelsen från Klubb PGC innehöll fr.a. följande: "Vi måste i framtida förhandlingar varsla på ett så tidigt stadium, så att vi inte som årets avtalsförhandlingar medförde, att vi blev låsta av den övriga arbetsmarknadens resultat i avtalsrörelsen.

Ett tidigare lagt varsel hade kunnat ge bättre förutsättningar att få ut förslaget på allmän omröstning.

Vi måste nu på ett mycket skarpt sätt ge uttryck för, att vi iframtiden icke kommer att acceptera ett reallönesänkingsresultat".

Skrivelsen från Klubb Järfälla utmynnade i : "Vi ställer därför det kravet att avtalen skall ut på omröstning.

Vi kräver också att våra representanter från avdelning 3001 personligen förklarar, i representantskapet och i avdelningens tidning "Aktue lt" varför dom gick ifrån kravet p reallöneskydd".

Avdelningsstyrelsen yrkade bifall till den förstnämnda skrivelsen och representantskapet beslöt i linje med detta. Om Järfällas skrivelse ansåg styrelsen att den skulle anses besvarad, dels därför att avdelningen tidigare uttalat sig för omröstning om avtalen, dels därför att avdelningens representanter nu i repskapet förklarat sig, och att detta skulle återges i "Aktuellts" referat från mötet.

Karmeus/Farsta och Stenlöf/Sollentuna yrkade bifall till första attsatsen i Järfällas skrivelse.

Även Stig Eriksson/Sth 12 yrkade först bifall till skrivelsen, men tog senare tillbaka yrkandet.

Skrivelsen avslogs av representantskapet.

Lett/Ensked och Forsbom/Nacka instämde i rapporten från avtalsrådet. Denna godkändes också av representantskapet.

Kritik mot avtalsrådet.

Undertecknad kritiserade rapporten från avtalsrådet (jag yrkade också avslag på den, men gjorde det tyvärr för sent varför det inte togs upp till behandling), och yrkade bifall till Järfällas skrivelse. Motiveringen till att jag inte ville godkänna rapporten från avtalsrådet var, att jag ansåg att representanterna där hade handlat felaktigt i och med att de:

- 1) accepterat ett avtalsförslag som innebär reallönesänkning
- 2) låtit sig (avtalsrådet) manövreras in i en omöjlig situation tidsmässigt. (Denna situation - att slutbudet presenteras strax före semesterrarna är ju, som Tomy G/Klubb Huddinge påpekade, ingenting nytt. Snarare är det tvärtom regel. Och enligt min mening kan det i ett sådant läge vara bättre att - som man ju gör lokalkt på den privata sidan - skjuta upp förhandlingarna till hösten. Situationen är alltså inte så fullständigt omöjlig som man vill göra gällande).
- 3) gick ifrån kravet om avtalsomröstning.

Nödvändigt med bred debatt.

Jag var ensam om att yrka bifall även till andra attsatsen i Järfällas skrivelse. Detta gjorde jag därför att debatten om avtalsrörelsen, och hur vi skall kämpa mot reallönesänkingsavtal, är så viktig att den också bör föras i "Aktuellt" och på det viset direkt nå ut till alla avdelningens medlemmar. Det är också därför jag gjort en så utförlig rapport från den här diskussionen.

Kritik mot JÅ får applåd.

Jag skall sluta med att rapportera hur en ledamot kommenterade det inlägg där jag lade fram de här synpunkterna. Han menade att mitt inlägg var "skrämmande" därför att det "inte innehöll någon vilja till enhet" samt "saknade förslag till realistiska lösningar". Inlägget möttes med en spridd applåd. Jag skall kommentera det i min värdering av avtalet,

som publiceras på annan plats i tidningen.

Skrivelser.

Representantskapet avslog en skrivelse från två medlemmar på Stockholm Ban, vilken krävde "att arbetsledarnas rösträtt i personalklubbarna ~~xx~~ snarast avskaffas".

Representantskapet antog en skrivelse med kraven Sovjet, ut ur Tjeckoslovakien; Sluta förfölja undertecknarna av Charta 77, Frige de politiska fångarna.

Representantskapet antog ett uttalande till stöd för Bil- & Traktorarbetarna i Bodén och med kravet att de obegränsade strejkböterna i MBL skall bort.

Aftonbladet.

På initiativ från Gunnar Englund/PGC diskuterades Aftonbladet, bl a hur tidningen vägrar att ta in viktiga uttalanden från fackföreningar, bl a vår egen, och "hellre ger utrymme för kändisdravel".

Diskussionen avslutades med att avdelningsstyrelsen gavs i uppdrag att bjuda in Gunnar Fredriksson, en av AB:s chefredaktörer, till ett kommande representantskapsmöte.

/JÅ

Nytt gxb-avtal forts.

Och vidare: "I de fall den anslagna tiden för färd till och från distriktet inte ger skälig gottgörelse för den faktiska tiden för bunthämtning, genom att brevbäringsdistriktet börjar och slutar i omedelbar anslutning till utdelningspostkontoret, får lokal överenskommelse träffas om tilläggstid".

Om lantbrevbäringen skriver man så här i avtalet: " Frågorna om vilken arbetstid som skall utgå för utdelning av grupporsband i lantbrevbäring och om eventuell inläggning av tid för utdelning av grupporsband i lantbrevbärarens arbetstid skall tas upp snarast och om möjligt slutföras under 1978."

Till sist har man sänkt hantvikten vid gång och allmännt kommunikationsmedel (sistnämnda nyinfört) till 18 kg mot tidigare 20 kg.

/JÅ

Posthistoria

I år högtidlighålls 200-årsminnet av Linnés död. Även Postnumret ska naturligtvis dra sitt strå till stacken, vi gör det genom att publicera ett avsnitt av hans dagbok från den öländska resan 1741.

Vid den tid när Linné gjorde sin öländska ock gotländska resa, var den enda reguljära förbindelsen med Gotland den som trafikerades av postjakten mellan Gaxa (Högsby) på norra Öland och Klintehamn på Gotland. Tidigare hade leden trafikerats av s.k postbönder på Öland. De uppbar en ersättning av Postverket per resa fram och åter, som under 1700-talets början uppgick till 20-25 daler silvermynt (180-225 kronor i 1970-års penningvärde.)

1735 träffade Postverket ett avtal med skepparen Olof Calander, som med egen båt skulle sköta trafiken, om möjligt med en tur i veckan.

Kanske fungerade det bra i början, men när Linné 6 år senare skulle anlita hans tjänster, var båten tydligen inte i allra bästa kondition.

Linné i dagboken 27 juni 1741:

" Sedan vi här väntat alltifrån lögardagen, att avvakta postjakten som oss till Gotland skulle överföra , fingo vi spörja att fartyget var heltosäkert och redan avklagat hos kanslirådet von Schantz.

Det hade den olägenheten att det sig ej vända kunde (gå överstyr) på sjön utan ådrors hjälp, det skulle ock nu lagas till sin köl (helkölas) så snart det komme över till Gotland. En stark storm från sydost

förhindrade fartyget gå ut i dag, vilken med förberörda omständigheter gjorde oss betänksamma, och att gå ut i dag vore att kasta sig i dödsens käftar". " Härvid kan jag ej underlåta att nämna, hur angeläget det vore att något säkert fartyg antoges,

som denna neda postvägen till Gotland bibehöllo i gott stånd,
så för resandes bekvämlighet som hela Gotlands synnerliga fromma."

28 juni. "Om morgonen uppväcktes vi av skepparne helt bittida med anmodan
att komma ombord. Hela natten hade det regnat, samma sidesvind med
samma häftighet continuerade ännu, ty lämnade vi hellre tillfället
denna gången än att gå uti ögonskenlig livsfara".

Det hårda vädret fortsatte i flera dagar, och under tiden reste
Linne och hans sällskap runt och utforskade den nordligaste delen av
ön. Men till slut mojnade vinden och man bryter upp mot hamnen. Nu
hade man tagit det säkra före det osäkra och hyrt en egen båt.

Den 2 juli skriver Linne i dagboken :

"Om aftonen kl. 5 lugnade vädret, ty reste vi från Horns ladugård förbi
Högby kyrkan och därifrån åt stranden, som gjorde tillsammans 1 mil.
På vägen sågo vi en hel åkerfält med Thlasi anureum /penningört/ och
vid själva stranden vid en kalkugn tämmeligen myckenhet av Lithosper-
mum officinarum /stenfrä/.

Sedan vi legat från kl. 7 till 9 hissade vi segel i Herrans namn och
seglade av med sudvästvind på en stor ölandsbåt vilken vi hyrt för
90 daler kopparmynt.

Vädret i förstone var mycket drägeligt, landet svann efter hand utur
ögonen tillika med dagen, sömnen intog oss....".

(Ur Bertil Gullanders antologi "Linne på Öland" vilken, liksom
de övriga i serien, varmt rekommenderas till läsning)

/JÅ

En rackartyg

Det hände sig i Tuna, i småland, att ett gäng ynglingar inte hade något att göra. I brist på sysselsättning bestämde de sig för att göra ett rackartyg. Solen stod högt på himmelen och det dammade från den gamla landsvägen, där ynglingarna gick med grova kängor. De var på väg till den ökände gubben från Ryd. De skulle reta den sure gubben, som aldrig sade ett vänligt ord. Det skulle bli ett gott skratt i byn. De smög sig upp mot hans halvt förfallna stuga, som låg gömd bland stora, gröna lindar och små sura apelträd.

Fåglarna sjöng och gubben från Ryd låg intet ont anande på kökssoffan, slumrande.

De stora slokmustascherna fladdrade mäktigt vid varje andetag.

Ja, fåglarna sjöng och solen stod högt, och lindarna var gröna, och gubben sov.

En av ynglingarna satte tyst ner sin känga på trasmattan i det dunkla köket. Försiktigt klippte han av halva gubbens mustas.

Ja, sommaren var varm det året. Prästkragarna vajade lätt för den varma vinden utanför den lilla stugan och gubben blev av med sin halva, mäktiga slokmustasch. Han sov. En av ynglingarna klippte oredigt i gubbens hår, lite här och lite där. De smög sig sedan tyst därifrån.

Hur den sure gubben från Ryd reagerade i den lilla halvt förfallna stugan vet bara han själv.

Här måste något göras snabbt, så gubben gick med ännu stolta steg till frisören i byn. Den vänstra mustaschen måste rakas bort. Med stor ilska undrade gubben:

Vad att göra med mitt hår?

Någon flint ville han ju inte veta av. Nå, frisören var inte sämre än ynglingarna.

Nej, sommaren var varm, och livet lekte och frisören rådde gubben att knåda in sitt hår med smält socker. Då skulle nog håret bli bra.

Jo, gubben stegade hem och följde rådet och frisören log och byn skrattade. Vad hände sedan? Ja, det sägs att det ännu i en liten stuga, under stora gröna lindar, bor en sur gammal gubbe, som aldrig sticker ut näsan.

Thomas Felber

En man i blak YO oooo

Månget öra får pinas att höra
allt om sex och politik

den ena "passningen" är ej den andra lik

att odla potatis i en tunna
det är något att kunna

Har någon varit i stån
det var som fan
vad gjorde han där?
Jo, badade bastu och blev kär

Och den som gillar katter
är inte riktigt klok
Nej den är en riktig tok

Är Du från landsdelen norr om Gävle
är det fel
Men att vara en "mas" säger en del

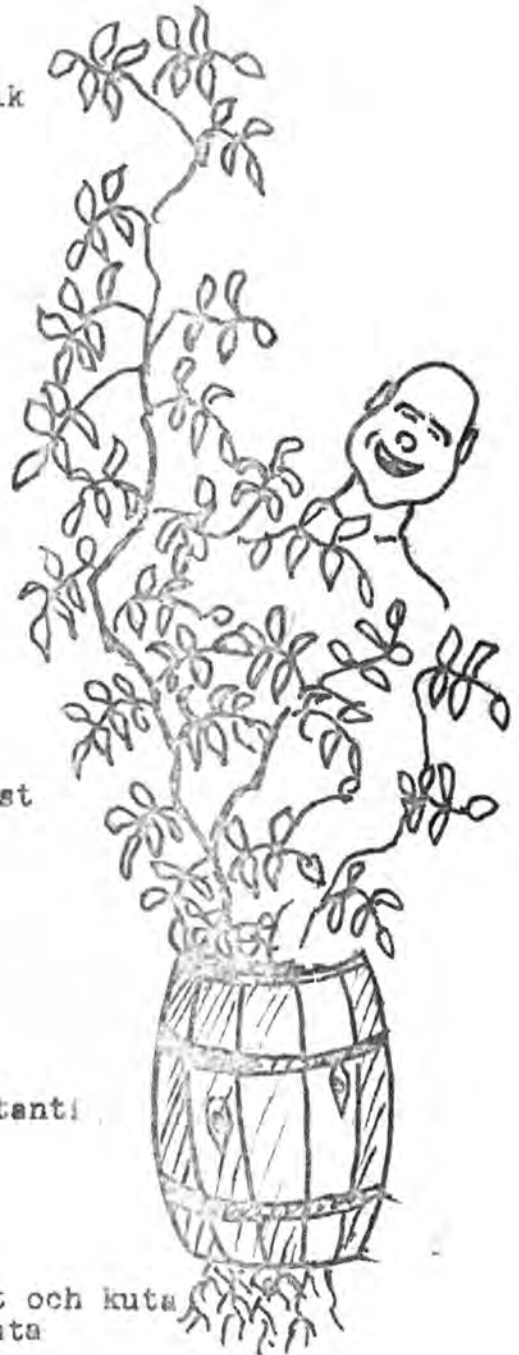
Du bor väl inte i villa
det kan gå Dig illa
då är du först som sist
en äkta kapitalist

Att AIK vinner över somliga
de bekymren är överkomliga

Repliker kan bli av det vassa slaget
kanske någon tappar taget
det har hänt
att någon tänt

Då säger någon frankt:
Förstår du inte skoj, din gamla tant!

Hur det nu är
det är en skön atmosfär
Alla ger igen så gott man kan
Vi äro vänner med varann
innan vi skall ut och kuta
med post och valuta

"Dagny"

LO-sektionen vad är det?

Har Du någon gång funderat över vad LO-sektionen gör?
Jag tror att du är i gott sällskap med många andra i den "undringen", ty informationen har nog varit dålig från det hållet.

Här i Täby är vårt fack anslutet till Lo-sekt Nordost (tidigare FCO), som omfattar kommunerna Danderyd, Täby, Vallentuna och Vaxholm. Ordförande i sektionen är Evert Andersson från Kommunal, samma gäller kassören Inge Norman. Sekreterare är Solveig Karlsson från Transport. SF är representerat med en kille från fångvården som heter Nils-Erik Berntsson, samt undertecknad.

De lokala fackföreningarna bildar tillsammans LO-sektionen, som sedan arbetar med frågor som är av gemensamt intresse för samtliga organisationer. Det kan gälla frågor som har med sysselsättningen, utbildning, invandrarfrågor och facklig ungdomsverksamhet att göra. Går man gemensamt in och ställer krav på en kommun, t ex hur man tycker att kollektivtrafiken ska utformas, finns det större möjlighet att få gehör för kraven än om man går in som enskild organisation. Som exempel kan nämnas den blockad som en del affärer i Åkersberga utlyste mot sina anställda när de krävde kollektivavtal för sin anställningstrygghet. Då ställde sig LO-sektionen bakom de anställdas krav, och följden blev att de fick avtal och därmed den trygghet var och en har rätt att kräva i sin anställning.

Vad beträffar kursutbudet satsar man mest på ungdomssidan. LO-distriktet har en kursgård på Aspö, Stjärnhov, där man samtidigt kan få umgås med kamrater från andra fackliga organisationer och utbyta erfarenheter. Kom gärna med frågor till någon i studiekommitén om Du är intresserad att åka på en kurs.

Till sist, blir det lättare att hitta LO-sektionen i fortsättningen. Fr o m den 1 nov flyttar vi in i nya lokaler i Mörby Centrum. Ingången bredvid posten. Meddelande om öppettider kommer senare

Son, a Hörnvist

Giselas handliga mackor

HALLÅ ALLA GLADA.....

Jag vill på det här sättet slå ett slag för vår cafeteria på Täby 1. Alla som jobbar innanför dom här väggarna, som utgörs av postens lokaler har säkert någon gång mumsat i sig av Giselas goda och billiga mackor, så något smakprov kan ju inte behövas. Förutom smörgåsarna kan man äta gröt som är bland det godaste i grötväg man kan få!

Vad jag menar är att magen skulle säkert må mycket bättre om man tog som vana att äta gröt innan man sticker ut på turen. Man blir inte så hungrig när man kommer hem. Det är ju vanligt att man kastar sig över första bästa matbit, som oftast blir en lättlagad, kanske inte alltid så näringsriktig måltid.

Dessutom är det väldigt viktigt att vi är rädda om vår cafeteria. För att Gisela ska kunna hålla verksamheten i gång krävs det ju ett visst underlag, av matgäster, annars går det ju inte ihop. Jag törs då inte tänka på den dag då vi står utan cafeterian. Vi har provat det, och vet vad det vill säga.

Så tänk efter om Ni eventuellt kan lägga om era matvanor till förmån för dentrivsel vår cafeteria ger, med Gisela som en ovärderlig tillgång

Sonja Hörnqvist

Schack mall ..

Vi i SPIKs Schacksektion skriver detta höstprogramreportage för att alla schackintresserade skall få lite information om vilket utbud det finns i vår nya sektion.

Den 26/9 började vårt Klubbmästerskap i schack som pågår ända in på 1979 på Samlingsrummet, Stockholm 1. Efter som SPIKs Schacksektion vill att det här skall vara en bred idrott med möjligheter för alla så spelar vi i tre grupper. En för de mycket kvalificerade, en för klubbspelare med träning och erfarenhet och en för de som älskar schack men kanske inte har så mycket rutin. Det blir likvärdiga priser i alla tre grupperna till de tre främsta.

Inför julen blir det en blyttävling efter Monrad-systemet, med julskinka i pris.

Vi deltar också med något lag i Korpens schackmästerskap. Så vi har kommit med i en större vänskapsserie som Nacka Schackklubb, startat mellan flera klubbar. Där spelar vi i första veckan varje månad i oktober, november, februari och mars. Den här vänskapsserien är indelad i två divisioner:

Div I	Gustavsbergs SS	Div II	Nacka SK
	SLKK Hagalund		DBF
	Nacka SK Veteraner		HIS
	Folksam		Sths Damlag
	KF		SPIKs Schacks.
	SL		SK-46

Den blir säkert spännande.

Under hösten går vi ut med ett erbjudande om att lära sig spela schack. Det är ju mycket viktigt att vi inte blir ett ugglebo för gamla uvar utan en levande möjlighet att få lära sig detta fina spel. Nya schackspelare är vår framtid och mångas gemenskap ger en bred demokratisk idrott. Du som är schackintresserad - Du vet väl om att det går att få ett lämpligt antal schackuppsättningar och schackbräden genom den lokale postmästaren från Ulvsunda-förrådet.

Odla Ditt schackintresse och gör det i
SPIKs SCHACKSEKTION

Postverket i "Staterna".....

Jan Czajkowski var i somras i USA och har snappat upp lite om de postala förhållandena "over there".

När jag besökte USA i somras kunde man få reda på en hel del om de amerikanska postanställda i tidningar och TV. Anledningen var att det var mycket nära en landsomfattande poststrejk under juli och augusti. Artikeln bygger på material ur amerikanska tidningar och samtal med en postanställd från Kansas City.

1970 strejkade 200 000 postanställda över hela landet för högre lön. Regeringen svarade med att sätta in soldater för att distribuera posten. Detta misslyckades totalt eftersom soldaterna visade sig vara helt hopplösa att få postgången att fungera. De postanställda vann en stor seger. Från att ha varit verkligt lågavlönande kom de upp i en lön som motsvarade genomsnittet för industriarbetaren i USA. Begynnelselönen 1970 var 6176 dollar per år. 1978 innan det nya avtalet, är siffran 15 877 dollar, (motsvarar ca 70 000 svenska kronor).

Trots att makthavarna i USA gjort det olagligt för postanställda att vidta stridsåtgärder, tvingades regeringen 1970 att helt avstå från repressalier.

Sedan dess har USA:s Postverk försökt ta tillbaka de vinster som de postanställda gjorde 1970. Det sker genom en stenhård rationaliseringspolitik som lett till en mycket kraftig försämring av arbetsförhållandena. Centraliseringen av postbehandlingen har drivits oerhört hårt. Brevsorteringen så gott som helt automatiserat.

Att arbeta vid sorteringsmaskiner innebär stress och påfrestning på öronen. De som inte håller tempot bestraffas med löneavdrag. Den postanställda från Kansas City berättade om en arbetskamrat som med knapp nöd undgått att suspenderas från arbetet därför att hon pratat under arbetet. En annan hade straffats därför denne hade tillbringat 13 minuter på toaletten.

Det värsta är dock det ständiga övertidsarbetet som sorterarna tvingas till. För många ligger den normala arbetsveckan på över 50 timmar. Orsaken är bl a den drastiska minskningen av personal genom s k naturlig avgång. Under förra året försvann 24 000 jobb av ca 600 000. Samtidigt ökar postmängden kraftigt.

Amerikanska postverket behandlar i dag mer post per anställd än något annat postverk i världen. I Kansas City var 5 770

anställda på posten 1970. Idag är siffran 3 300.

För brevbärarna är förhållandena knappast bättre. Trots att de kommer tillbaka till posten efter turen och jobbar konstant åtta timmar om dagen är stressen stor. Genom ständiga tidsstudier ser postverket till att brevbärarna får större distrikt samtidigt som postmängden ökar. Posten avlämnas vid dörren även vid villabrevbäringen, och för att kunna utöka distriktet ännu mer har postverket bestämt att brevbärarna måste ta den kortaste vägen mellan husen, d v s de måste korsa gräsmattorna. Om man inte gör det kan man bli bötfälld. Man får inte stanna upp under turen annat än under lunchrasten. Det har t o m hänt att brevbärare har blivit bötfälld för att de stannat upp för att dricka en kopp kaffe eller för att de stannat upp för att knyta sina skosnören. Även om sådana extrema bestraffningar knappast kan vara vanliga, ger det en bild om vilken press som brevbärarna utsätts för. Om en brevbärare sjukskriver sig finns det inga vikarier att tillgå. De övriga brevbärarna tvingas att dela på hans distrikt. När många är sjuka och postmängden är stor får därför posten ofta ligga kvar.

Mot den här bakgrunden kan man förstå att den amerikanska postgången fungerar tämligen dåligt. En så kraftig ökning av arbetsbördan och stressen måste ju betyda att förseningar och fel ökar. Naturligtvis läggs skulden på de postanställda. Under löneförhandlingarnas början kunde man i många tidningar läsa om hur slöa och överbetalda de postanställda är.

Det avtalsförslag som ledarna för de postanställdas fackliga organisationer förhandlat fram i år skulle ha inneburit ca 19% i lönepåslag utslaget under tre år. Det skulle med all säkerhet betyda en lönesänkning mot slutet av treårsperioden med tanka på den höga inflationen. Förslaget innebär inga åtgärder mot de dåliga arbetsförhållandena. Tvärtom lämnade de fältet öppet för nya rationaliseringar, ökade arbetsbördor och fortsatt övertidstväng.

avdelning efter avdelning förkastade förslaget. I ett par städer gick de anställda ut i spontan strejk, vilket i flera fall möttes med avsked. I den största avdelningen i New York utlystes en medlemsomröstning om man skulle gå ut i strejk. Det stod klart stod klart att en överväldigande majoritet skulle rösta ja, och att postanställda i resten av landet var beredda att följa New York-avdelningen om de beslöt att strejka. Då kom, påpassligt nog en order från de juridiska myndigheterna

att en sådan omröstning skulle betraktas som olaglig. Eftersom postanställda inte får strejka får de heller inte rösta om saken sa man. Inför detta beslut vek sig de fackliga ledarna och inställde omröstningen. Eftersom de fackliga organisationerna förkastat avtalsförslaget borde detta innebära att nya förhandlingar återupptas, tycker man. Men lagen säger annorlunda. Istället utsätter regeringen en medlare som har rätt att fastställa det slutgiltiga avtalet!

Resultatet av denna "medling" blev ett avtal som innebär en viss förbättring när det gäller lönerna, men också att avtalsparagrafen som förhindrat avskedanden inskränks till att enbart gälla dem som varit anställda minst sex år.

I skrivandets stund vet jag ännu inte vad reaktionerna från de postanställda blivit. Men det skulle inte förvåna mig om det sista ordet inte är sagt ännu. Detta speciellt som de omkring 200 som avskedades vid strejkerna efter det första avtalsförslaget inte hade återanställts när det nya avtalet kom, samtidigt som ett par tusen hotas av pepresallier.....

Jan Czajkowski

TUUUT
PÅ ER ALLA
POSTISAR
TUUUT
TUUUT!

Naturen och Vi

Så var det då dags igen med lite glimtar från naturlivet. Det har ju gott en sommar sedan vi sist hördes. Men den sommaren kan vi glömma. Hur var det? Tittade inte solen fram en stund den 6 juli? Det var grannen som sa det. Själv var jag sjuk den dagen. Rasans förargligt!

Men det mesta bär frukt. Det blev en massa bär och frukt. Och svamp. T o m under brevbäringen kunde man plocka mängder av fjällig bläcksvamp direkt från asfalten som den lätt spränger sönder. Lite bläcksvamp blandat med post i väskan skadar inte postens anseende. Nåja. Den fjälliga bläcksvampen är mycket läcker, stekt eller stuvad. Även den grå bläcksvampen är god, men innehåller antabus. Svampen går inte att förtära tillsammans med alkohol. Inte ens en lättöl utan att man blir våldsam sjuk. Därför håller jag mig till den fjälliga bläcksvampen! Den väsentligaste skillnaden mellan svamparna är att den fjälliga bläcksvampen är i det närmaste vit. Den grå är som sagt grå.

Stikkan rapporterar från Västergötland

I Västergötland mellan Herrljunga och Vårgårda ligger Remmene skjutfält. Militärerna har tvångsköpt ett stort område och övningsskjuter med grova bomber, från flygplan, tanks och artilleripjäser. Nu är det så att området är ett enastående naturområde med djurliv och flora i massor. Det förefaller ju som om militärerna håller på att bomba sönder hela området och viltet flyr hals över huvud. Men det märkliga är att bomberna knappt påverkar djurlivet eller floran. Det smäller som fan, men blåkråkan, ljungpipare, sveriges största orrbestånd, lärkfalken och bivråken rycker lätt på axlarna, om de har några. Tanksen kör omvägar för att inte utrota mosippan som växer där i mängder.

Det mest sensationella i Stikkans rapport är den observerade blåkråkan. Senast den häckade i sverige var på Fårö. Det verkar nästan oförklarligt hur djurlivet och floran kan leva i det närmaste ostört med bomber och allt.

Vidare har Biätaren observerats vid Angarnssjöängen. Biätaren är en verklig raritet.

Det var allt för denna gång. Snart kommer snön.

Avtalet 1978 - 79.

Giltighetstid.

Avtalet gäller fr o m 1/1 78 t o m 31/10 79.

Lönerna.

Löneklassbeloppen höjs ~~xi~~ fr o m 1/7 78 med 95 kronor och fr o m 1/1 79 med ytterligare 150 kronor. Retroaktivt utgår för tiden 1/1 - 30/6 78 ett schablontillägg på 105:-/mån.

Befordringsgångarna.

Befordringsgång 10 kortas av två år, genom att T5 och T9 tas bort. Förändringen innebär att den som anställs vid 21 år eller äldre, börjar i T6 och får fem år till slutlön; den som börjar vid 19 - 20 års ålder får T4 och sex år till slutlön och den som börjar vid 17 eller 18 år får T3 och sju år till slutlönen.

Som övergångsregel gäller, att den som den 1/7 78 är placerad i T5 respektive T9 fr o m detta datum placeras i T6 respektive T10. Tid för framtida uppflyttning räknas från samma datum. (Exempel. Den som fr o m 1/4 78 gick upp i T9 flyttas från 1/7 78 upp i T10. Efter ett år, dvs 1/7 79, sker uppflyttning till T11.)

Semestern.

För den som fyllt 40 år och är placerad i lönegrad F1, löneklass 4, eller i lgr F2-4, löneklass 5 eller högre, samt den som ligger i lönegraderna F5-7 utökas semestern med 3 dagar, från 33~~3~~ till 36 dagar.

Semestertillägget höjs från 0,025 till 0,036 procent fr o m 1/1 78. Semesterlönertillägget får man fram genom att multiplicera ovanstående procenttal med årslönen och därefter multiplicera detta med antalet uttagna semesterdagar. Det betals ut året efter, dvs semesterlönertillägget för 1978 betalas ut i januari 1979.

Ob-tillägget.

Ob-tillägget höjs till 4⁶⁵ enkelt, 9:30 kvalificerat.

----- xxx -----

Hur blir det med reallönen?

Det nya avtalet ger alltså 95:-/mån. Låt oss nu se hur det går med real-lönen 1978, dvs vad som blir kvar efter skatt och med hänsyn taget till inflationen.

Den som är placerad i F1:4 hade 1977 i lön 4641 kr. Efter skatt fick den som är bosatt i Täby (tabell 26) behålla 4641 - 1648 = 2993 (kolumn1). Priserna har i år, t o m juli, stigit med 5%. Det innebär att man för att hålla stånd mot inflationen behöver 2993 + 150 (= 5%) = 3143:- efter skatt 1978. Nu var detta prisökningarna t o m juli. Naturligtvis kommer priserna att öka ytterligare något under året. Om vi antar att de kommer att stanna på 7% för hela 1978, behövs 2993 + 210 (= 7%) = 3203 rent. Låt oss nu jämföra dessa siffror (3143 resp 3203) med vad det nya avtalet ger. F1:4 ger efter det nya avtalet 4736 kr. Efter skatt blir detta i Täby (i år tabell 27) 3111 kr. Som vi såg ovan hade det alltså behövts 3143 för att klara prisökningarna t o m juli, 3203 för att klara den till årets slut. Alltså gav det nya avtalet redan när de nya lönerna började betalas ut ett underskott på 32kr/mån; vid årets slut kommer vi att ligga minst hundra kronor back!

I avtalet finns intagen en "garantiregel" som för 1978 innebär att om priserna stiger med mer än 7,25% under året, får nya förhandlingar upptas. Som vi såg ovan innebär ju avtalet en reallönesänkning, även om inflationen håller sig inom garantiregelns procenttal.

forts...

Avtalet omfattar ju också januari till och med oktober 1979. För denna tid ger det 150kr/mån i påslag. För 1979 har "garantiregeln" satts till 5%. Även om uppgörelsen för dessa tio månader förefaller något mindre usel, är det udag för tidigt att sia om hur det kommer att slå.

---- xxx ----

Reallönesänkingsavtal.

Som var och en kan se, är detta ett reallönesänkingsavtal. Det framgår av min repsakapsrapport, att jag kritiserade avtalsrådet för att man, för det första, accepterat ett avtal med så magert innehåll. Jag kritiserade dem också, för det andra, för att de först låtit förhandlingarna dra ut på tiden och sedan accepterat att ta ställning till ett nytt avtal vid semestertid, samt att man, för det tredje, inte krävt att avtalet skulle skickas ut på omröstning. (All denna kritik riktar sig självklart också, och i ännu högre grad, mot förbundsstyrelsen, som mellan kongresserna är de ytterst ansvariga för förhandlingarna.)

Demokratin i förbundet en avgörande fråga.

När man skall värdera årets avtalsrörelse finns det en ytterligare, fjärde, sak att diskutera. Det är en fråga som nära hänger ihop med frågan om avtalsomröstningar, nämligen det sätt som vi medlemmar hålls informerade i avtalsrörelsen.

Den 24.11.77 presenterade förbundsstyrelsen riktlinjer inför årets avtalsrörelse. Där uttalade man sig bara allmänt om den viktigaste biten, det generella påslaget. Det kan vara svårt att vid denna tidpunkt fastställa de lönekrav man tänker gå ut med. Det kan med andra ord accepteras. Men vad som inte kan accepteras det är att man inte förrän den 1 juni (Statsanställd 22/78) informerar medlemmarna om vad förhandlingarna handlar om. Och då redovisar man Avtalsverkets bud, inte sina egna krav! (Man gjorde det däremot i ett Förbundsmeddelande den 31/5.- som inte når ut lika brett till medlemmarna, i varje fall inte lika snabbt, som tidningen.)

Förhandlingarna om 1978 års avtal påbörjades först i månadsskiftet februari-mars, vilket meddelas i Statsanställd den 9 mars: "nu har x realförhandlingarna om 1978 års löne- och avtalsbestämmelser börjat". Och den 23 mars skrev man att "förhandlingarna med SAV (Avtalsverket) fortsätter alltså nu och är när detta skrivs i ett intensivt skede". Och den 13 april kan man läsa att stora förhandlingsdelegationen "orienterades om förhandlingsläget den 4 april", bl a vad "Avtalsverket anför i fråga om ramstorleken". "Stora förhandlingsdelegationen orienteras" - varför inte också de övriga 190.000 medlemmarna i förbundet?

Den "hemliga diplomatin" i avtalsrörelserna måste bort!

Vi kan nu summera tillvägagångssättet: I inledningen av avtalsrörelsen lägger man ut en dimridå: Man påstår att "Förbundet kräver": "Reallöneskydd och standarstegring för alla statstjänstemän med tyngdpunkten i låg- och mellanlöneskikten vad avser tsandardsetgringen" (Förbundsstyrelsen 24.11.77). I skydd av dimman förhandlar och förhandlar och förhandlar man sedan med arbetsköparen - som naturligtvis informeras om vad förbundet kräver-; först när avtalet skall till att skrivas på informeras medlemmarna. Det visar sig då att det man i hemligförhandlat om inte motsvarar det man offentligen sagt sig förhandla om.

Syftet med det här sättet att driva avtalsrörelserna är naturligtvis att försvåra för och helst göra det omöjligt för medlemmarna att påverka de centrala uppgörelserna.

Det måste bli ett slut på den här xyz-metoden, det här slagets hemliga diplomat i avtalsrörelserna!

Svar på kritiken mot JÅ.

Jag lovade i min repskapsrapport att här besvara den kritik som en ledamot riktade mot mitt inlägg. Han menade att det jag sade var "skrämmande" och inte innehöll någon vilja till enhet. Vidare sade han att mitt ~~för~~ inlägg saknade förslag till realistiska lösningar.

För att börja med det sista: Vad är då "realistiska lösningar"? Jag anser att i det här läget är det att kräva reallöneskydd och kämpa för det; och verkligen mena det. Jag anser detta trots att jag också vet att många av de svenska företagen idag går knackigt. Huvudorsaken till detta är inte någon tillfällighet eller bristande förutseende från de svenska företagsledarna eller liknande; än mindre är orsaken "för höga löner" (Om man nu ska resonera om lönernas storlek i det här sammanhanget är det ju snarare tvärtom: företagen blir inte av med sina varor - vilket ju faktiskt är vad som händer f.n., det råder "överproduktion" - därför att arbetarna som ju samtidigt är majoriteten av konsumenterna inte har råd att köpa allt som produceras, dvs de här för låga löner!). Det är en ofrånkomlig följd av att vi har en kapitalistisk ekonomi i det här landet. Likaväl som den har sin högkonjunktur har den sin lågkonjunktur. Ett exempel. För några år sedan fanns möjligheter att göra stora profiter på fraktmarknaden. Vad hände? Massor av kapital vräktes in i branschen med en väldig överproduktion som resultat. Kraschen blev ett faktum. Den svenska varvs- och rederikrisen är mycket typisk för hur vår nuvarande ekonomi fungerar, de är inga undantag, inga tillfälligheter; tvärtom är det ett undantag att vårt land under efterkrigstiden klarat sig så relativt bra undan sådana här kriser.

Men vad händer då under krisen. Jo, då ska vi betala vad kapitalisterna orsakat (det är ju dom och inte vi som t ex är skyldiga till varvs-krisen).

Därför anser jag ~~att~~ för det första att det är riktigt att fackföreningarna skall ha socialismen som målsättning. Om inte accepterar vi att fortsätta att leva med den otrygghet som det nuvarande systemet innebär. Och för det andra att vi därför inte kan ta "ansvar för samhällsekonomin" som LO-ledarna m fl säger. Detta "ansvar" som dom talar om syftar bara till att ta ansvar för kapitalisterna och hjälpa dem ur den knipa som de själva försatt sig i. Naturligtvis är det mycket svårare att få ut något av dem i t ex löneökning när företagen går dåligt (vare sig det gäller privata eller statliga företag). För att det överhuvud taget skall lyckas krävs starka fackföreningar, inte de kolosser på lerfötter vi har idag. En av de viktigaste förutsättningarna för detta är att det finns demokrati inom organisationen; i det avseendet är just avtalsomröstningar mycket viktiga.

Kort sagt, jag vidhåller att det är en "realistisk lösning" att jämna för reallönen i det här läget och att det är en "realistisk lösning" att låta oss medlemmar rösta om avtalen!

Nå, vad ansåg då mina kritiker vara "realistiska lösningar"? De ansåg två saker. För det första är de också inne på tanken med en "ny ekonomisk politik" som de kallar det. Men vare sig man kallar det "ny ekonomisk politik" eller "socialism" (som jag gjort) är det två saker man ska se upp med: 1. Att man verkligen menar en ny ekonomisk politik. Vad jag kan förstå syftade mina kritiker på bl a löntagarfonder och en ny (s)-regering. Inget av detta är nytt i egentlig mening; på sin höjd "nytt vin i gamla läglar" (konkret innebär det tvångssparande och ökat stöd åt storföretagen) 2. Man får inte ta talet om att det behövs en "ny ekonomisk politik" till intäkt för att lägga ned kraven och kampen i de avtalsrörelser som förs här och nu.

För det andra var mina kritiker uppenbarligen emot att medlemmarna skall få rösta om avtalen; det var "inte realistiskt".

Jag har här mycket kortfattat (alltför kortfattat! - det här är stora frågor som det behövs mycket tid och utrymme för att diskutera) och redogjort för vad jag anser vara realistiska lösningar och besvarat den kritiken.

Vad sedan till sist gäller kritiken att sakna vilja till enhet: Det är riktigt! - om man menar att vi ska ha en enhet som innebär reallönesänkning, falska löften om ny ekonomisk politik och förnekande av varje medlems rätt att (i praktiken!) rösta om avtalen. Det var vad som faktiskt föreslogs på repskapsmötet. En "sådan enhet" betackar jag mig för.

En sommarminne

Ombedd att om möjligt berika innehållet i Postnumret ska jag här berättas historien om min enda resa med segelfartyget "Skum" af

Viggyholm sommaren -78, denna sommar då det var lika mycket vatten i luften som i vattnet. Segelfartyget "Skum" är en 5 meter lång plastbåt med ett utseende och beteende som nog bara jag kan uppskatta. Hon är nerlastad med allsköns bråte, mej, all mat som jag har med för att ha något att göra och är hopplöst underriggad (bär för lite segel). Att segla henne känns som att köra en stor amerikanare med moppemotor. Detta ger mej dock en chans att göra mina misstag i sjökortet utan att braka upp på

land med full fart. Ingen känner prickarna och sjömärkena i skärgårn så bra som jag, jag har alltid ett par minuter på mej att studera dom medan jag glider förbi. Kvinnan i mitt liv, uppfödd med stora motorbåtar, har hittills gjort en säger en resa med "Skum", från Vaxholm och hem, sen dess får hon konstigt nog alltid förhinder när jag föreslår lite sjöluft. Därför får jag alltid segla ensam, lika bra det med tanke på utrymmet i "salongen". Nåväl.

Tisdagen 27:e Juni regnade det, ett tema som återkom hela veckan med besvärande precision. När jag hissade på vid 7-snäret på morron slutade regnet, och vinden. Jag gjorde mina första 200 meter på 40 minuter. Sitter på en pall på fördäck och styr med ett snöre som heter nåt annat till sjöss. Ute i Askrikefjärden regnar det, jag går in i ruffen och tar snöret med mig. Dom jag möter tror att båten är herrelös för dom ser ingen rorsman men hittills har ingen larmat sjöräddningen. Vid Skurusundet i infarten till huvudstaden river jag ner förseglet (hädanefter kallat genuan) och börjar dra i snöret till den "infödda nordbon", detta veritabla helvete som hänger som prydnad på akterspegeln och som jag bittert ångrar att jag köpte. Den startar inte, vem hade trott det? Jag. Panik i Skurusundet innan jag når en boj och kan börja skruva sönder motorn. Efter en halvtimme går den och efter andra försöket (glömde att vi satt fast i bojen) kommer vi i väg. Regn. Jag nattar i Napoleonviken på Ägnö efter en misslyckad tilläggning med en stor tall intrasslad i riggen och tusentals kottar och barr i håret och på däcket.

Dag nr 2 går jag Ingaröfjärden ner och rundar Ingarö och sen vidare upp i Nämndöfjärd. För att slippa lägga till när jag åter

knyter jag fast ett par snören runt fötterna och kopplar dom till rodet. Då kan jag sitta inne i ruffen och steka falukorv och röra i börnorna samtidigt som jag kollar in kortet och sparkar med fötterna för att hålla oss på rätt kurs. Uppsikten på andra båtar sköter jag på lediga stunder. Får kasta i mej sista korvskivorna för att inte bli rammad av en liten färja vars skeppare förmodligen också han sitter och äter. Kommer sent om sidor på kvällen till Sandhamn som är fullbelagt. Får ligga vid en sjömack för 30:-/natten, rövarpris men jag är så trött och blöt att jag accepterar vad som helst. Tillbringar kvällen med att ringa hem, röka cigarrer och läsa Expressen.

Dag 3 blåser det av bara fan. Länsar norrut på Kanholmsfjärden. Alldeles för stora vågor, alldeles för mycket segel uppe. Masten böjer sig med hiskliga knakanden framåt, jag pumpar frenetiskt med rodet som då och då kommer helt upp ur drickat och tappar fästet varvid vi gör halsbrytande girar. Skitskraj till en början men när jag ser att inget farligt händer så tycker jag det är kul. Vid 13-tiden har jag fått nog och söker hamn på Kalholmarna, mellan Ingmarsö och St Möja. Gick en sväng på berget och vamlade, stukade ena handen.

Dag 4 är det sol! Seglar Husaröleden upp mot Iggyholms klubbholme, Furholmen. Väljer fel väg in till holmen, kommer för fulla segel in i ett område där grynnorna ligger tätt som på en kullerstensgata. Folk står på holmen och skriker och viftar men jag begriper ingenting. Kommer igen trots allt, lär vara första segelbåten som klarat den passagen. Bra med liten båt i land! Furholmen ståtär med alla bekvämligheter, multoa telefon mm. är en vilodag och ligger kvar över natten.

Dag 5 är den 1:e juli, molnigt och otrevligt. Måste tömma korna på kondensvatten innan jag tar på dom. Allting fuktigt. Länsar sakta upp mellan Yxlan och Blidö, maten är slut och jag är i ruktansvärt behov av att slå en sk. drill. "Pojkarnas toalett" även kallat Öskaret som en ensam sjöman kan använda under gång är spårlöst försvunnet. Letar förtvivlat efter en handelsbod, hittar en vid Brukets rygga på Blidö. Handlar tillsammans med en massa svettiga sommargäster, hittar pojkarnas toalett och piper iväg igen. Tänker mig till Furusund för att kaka lunch. Kommer dit vid 14-tiden, gästhamnen väldigt kvalpig. Ligger jämte en splitterny Ballad vars besättning spanar gillande på mina futtiga fendrar inköpta på OK för en ringa penning. Som hänger ut ett par av sina egna lyxiga korvar åt mitt håll för att klara sig. Jag lagar fläsk och vita bönor på K-spritsköket som armén med fördel kunde använda som eldkastare. Balladfolket kommenterar hög-

ljutt flammorna som letar sig ut genom rufföppningen. Kanske man skulle skaffa en eldsläckare? Lämnar Furusund utan saknad och sätter kurs söderut i Furusundleden. Här får man samsas med Finlandsbåtarna ända ner till Vaxholm, det gäller att hålla uppsikt åt alla håll. Det duggregnar och är kallt. Jag har långkalsingar, vanliga byxor, 2 tröjor, täckjacka och gummisviden på mej plus skidvantar och arméns härliga vintermössa mod.-59. Svensk sommar. Seglar tills det blir alldeles svart, då är vi vid Gråholmen, en liten bit ifrån Ljusteröfärjans färjeläge. Bakom Gråholmen vet jag ett fint ställe för övernattningsplatsen på bästa platsen ligger en Albin 25:a. Jag får lägga mig alldeles intill och försöka vara så tyst som möjligt. Klockan är ungefär 23.00. När jag skickar i det ena ankaret glömmer jag bort den 4 meter kätting som sitter närmast ankaret. Kättingen far över båtens kant med ett infernaliskt rassel. Ljus tänds i Albinbåten. I mörkret snubblar jag, tappar saker och för ett jävla oväsen. Ett huvud sticks upp ur Albin och ber mej på finlandssvenska vänligen dra åt helvete. Jag lovar att göra så nästa morgon. Stupar i korgen som en klubbad oxe.

VOLVO PENTAS LÄmpligaste användnings-område.

Dag 6, söndag ösregnar det ursinnligt. När jag hissar storen lämnar den ifrån sig 20 liter vatten som den samlat på sej under natten. Vattnet rinner sakta längs ryggen ner i fälsingarna. Vad man trivs! Ner till Vaxholm är resan tämligen händelselös, på Trälhavet överraskas vi av en lekby och seglen åker ner med en faslig fart. På motor genom Vaxholm, det är söndagskväll och vattnet kokar som vanligt av båtar på väg hem. Påminner inte så lite om Essingeleden. Man har fullt upp med att parera svall, knyta näven åt motorbåtsägarna och skrika okvädningar åt dom som kommer för nära. I Vaxholm är alla vänliga gester båtfolk emellan som bortblåsta, här gäller djungelns lag i kampen om att komma hem först. Lilla Skum blir nästa omkullkörd av ett par motorbåtar som kör om på varsin sida i Askrikafjärden. Vi går på motor, det blåser så lite att det skulle ta för lång tid annars. 5 minuter över 18.00 lägger jag till i Viggbyholm efter totalt 102 sjömil och 6 dagar. Jag kysser inte bryggan men det är bra nära. Trots alla besvärligheter skulle jag bara vilja bunkra och sen sticka igen men jobbet väntar tyvärr, semestern är slut.

En resa ovan molnen

Vi voro på semester i Portugal. Hade väntat oss sol, bad och mycket vila. Det är första gången jag väntat mig något. Har lärt mig att aldrig vänta mig något för det blir då aldrig så.

Denna gång hade jag så stort behov av avkoppling, därför var min förväntan stor. Nu blev allting bara dåligt beroende på att alla blev sjuka. Två tredjedelar av den dyrbara semestern fick vi ligga i sängarna. Det är tråkigt att vara sjuk hemma men borta är det en mardröm. Kompensation fick vi genom hemresan som blev på dagtid.

Har ni varit med om att studera molnen nerifrån? Det är vackert, men uppifrån! Att sitta och se ned på molnen är fascinerande. Ömsom var de som sockertoppar ömsom en stor, ullig, kritvit härlig matta. Plötsligt blev den grå och så ännu gråare för att så bli nästan svart. Jag funderade över att de blev så fula i färgen och vad det berodde på. Efter flera sådana mörka moln kom jag fram till att det ju var städer under dem. Så snart vi närmade oss en stad kom gråheten på molnen fram. Var det en stor stad var molnen desto svartare. Jag blev skräckslagen för då förstod jag hur mycket smutspartiklar vi verkligen släpper ut. Underligt att ingen kunnat förutse var våra liv är på väg att gå. De går ju till spillo med alla dessa avgaser som går upp i molnen och som sedan förflyttas till andra länder med vinden. Snart är alla moln i hela världen svarta. Vad gör vi då? Hur går det för våra barn och barn-barn. För min del är jag nu så gammal att det ingen roll spelar. Vi har så många stora män, trots det är det ingen som tänker på framtiden. Eller är det så att det ingen framtid finns att tänka på. Visst är det farliga tankar men vi lever i en farlig värld.

FARLIGA FANTASIER MEN DESSVÄRRE VIKTIGA!

SKRIV PÅ MOT OBEGRÄNSADE STREJKBÖTERNA STÖD BIL & TRAKTORARBETARNA!

Redan under den gamla arbetslagstiftningen, under tiden före MBL, kunde strejkande arbetare dömas till skadestånd. Då var det maximala beloppet ... man kunde ådömas 200 kronor. I och med medbestämmandelagen (MBL) togs denna gräns bort och man kan nu se hur arbetsköparna börjar utnyttja detta. Till exempel har arbetarna vid Bil & Traktor i Boden dömts till 600 kronor i böter (+ ungefär lika mycket i rättegångskostnader).

I november kommer en s-motion upp i riksdagen med kravet att den gamla 200-kronorsregeln ska återinföras.

Även om målsättningen måste vara fri lokal strejkrätt, är det självklart bättre ju lägre "böterna" är, så länge det nu är elagligt att strejka under vissa (de flesta) förhållanden. Som framgår av min repskapsrapport tog avdelningen ett uttalande bl.a. mot de obegränsade strejkböterna. Inför det att motionen kommer upp i riksdagen genomförs också en namnsamling till stöd för den. Tankegången är att om det blir en stark opinion kanske några av fp och c-riksdagsmännen tvingas att stödja motionen, vilket är nödvändigt om den ska antas.

SKRIV PÅ NAMNINSAMLINGEN!

Arbetarna vid Bil & Traktor i Boden har strejkat sedan början av juni. Deras löner hade pressats tillbaka de senaste åren så att de låg betydligt lägre än vid andra metsvarande firmor i Boden. Dessutom väntar återigen prisökningar. Därför krävde de 2kr/tim i påslag utan att få tillbaka ackerden. Det är för detta de strejkar. I början av oktober blev de avskedade med hänvisning till "lagen om anställningstrygghet" !! Med hjälp av strejkbrytare (påhejade av Metalls ledning-fy fan!) försöker nu företaget få igång verksamheten igen. Det får inte lyckas!

ÅTERANSTÄLL BIL & TRAKTORARBETARNA!

INGET STREJKBRYTERI!

NEJ TILL AVSKED VID STREJK!

Bilarbetarna i Boden har inte gett upp. Vi får inte heller göra det! En del pengar har redan samlats in, på bl.a. Täby 1, men mer behövs. Det kommer att anordnas en delstödm demonstrationer av olika slag i Stockholm den närmaste tiden.

Slut upp!

/ JÅ

Posttryllaren 1978 TÄBY

Fotograf: Tomi Olsèn

